Inskriften är nu nästan fullständig. Av första namnet finnas blott de tre sista runorna **-kun**, av vilka **k** har blott bistaven i behåll; **u** har visserligen bistaven bruten såsom på **r** men ej mera än att runan dock torde kunna antagas vara **u**, vilket ock är bäst förenligt med dess ställning. Namnet har kanske varit [**ha**]**kun**. Genom tramp har **sikstain** blivit mycket grunt, och somliga av dess runor med svårighet skönjbara. I **raisþu** äro **þu** svaga. Prep. är **iftiʀ**, första **i** och **ʀ** äro skadade.

I en slinga längs stenens mitt har det i huvudslingan efter **raisþi** avglömda [**s**]**tain : þonsi :** stått, vari det första **s** jämte vänstra bistaven av **t** är bortslaget, det andra är vänderuna, och **o** är ᚦ.

Inskriften är följande:

a) Huvudslingan: —**kun : auk : sikstain : raisþu : eftiʀ : hrulf : faþur : sin :** b) Mittslingan: **- tain : þonsi**
5 10 15 20 25 30 35

Översättning: Hakun (?) och Sigsten reste denna sten efter Rolf, sin fader.

---

150. Furingstads kyrka, Lösings hd.

Pl. XLIX. Fig. 1.

Runstenen anträffades vid kyrkans reparation 1888 i gamla vapenhuset och restes på planen utanför västra kyrkogårdsmuren.

Ämnet är ljus granit. Höjden längs korset är 1,23 m, bredden över dess centrum 70 cm. Slingans bredd 10—11 cm.

Ristningen är på många ställen förstörd eller otydlig.

11 cm från stenens nedre kant finnes ett tydligt kolon, som säkert står framför första namnet. Namnets första runa torde vara **k** men är ganska otydlig, anledning att antaga **m** finnes knappast. 2 är klart **u**, 3 en stav **i**, som icke synes ha bistav. 4 **n**, vars vänstra bistav ser ut att sammanbinda 3 och 4 men dock sträcker sig även t. h. om staven. 5 är ᛏ **a** med bistaven högt upp för att nå över det följande kolon. Återstoden av inskriften i vänstra slingan **auk : þurun : auk : þur**— är klar, men slingan avbrytes genom att stenens topp saknas.

På stenens högra sida är slingans övre hälft alldeles utplånad. Efter en punkt 68 cm uppifrån synes ordet **sin**, men dess **s** är mycket svagt, dess **n** tydligt, följt av kolon, och därpå **auk :**, samt **kuna :**, vars **a** dock är något osäkert, samt slutligen **e**, som uppenbarligen utgjort början av **e**[**ftiʀ**].

Om det första namnet är rätt läst **kuina**, måste väl detta uppfattas som *Gynna*, en biform med i-omljud till fsv. *Gunna*, som ock tyckes föreligga i **kyna** Jursta enl. undersökning av S. Boije 1885 och mig 1900, **ikuna** B. 672, L. 832, och i *Gyna* (nom., lat. dipl.) Uppl. SD. III, 100. Namnet **kuna** *Gunna* är ett vanligt fsv. namn, som ock står i slutet av inskriften.

Av inskriften är alltså nu följande i behåll:

Vänstra sidan: **: kuina : auk : þurun : auk : þur**— Högra sidan: —**sin : auk : kuna : e**—
5 10 15 20 25 30

Översättning: Gynna och Torun och Tor(gärd? reste denna sten efter N. N., fader) sin och Gunna efter (sin make).